

Forflag til Lov

om

Fiskeriet i Danmark.

I. Saltvandsfiskeri.

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Paa det aabne Hav er Fiskeriet frit. Paa det den danske Statshøjhed underliggende Søterritorium er Fiskeriet forbeholdt den danske Stats Undersaatter, hvorimod det uden særlig Hjemmel her er forbudt Fremmede. Under dette Søterritorium indbefattes ifølge denne Lov Havet indtil en Afstand af $\frac{3}{4}$ Sømil ($\frac{1}{20}$ Grad) fra Land eller yderst liggende Der og Holme, Belterne og Vandene mellem de danske Der samt alle Indføringer af Havet (Bugter, Fjorde, Bige), hvis Indløb have en Brede af $2\frac{1}{2}$ Sømil og derunder; hvor Afstanden over Havet til fremmed Land ikke er $1\frac{1}{2}$ Sømil, danner Midtstrømslinien Grændsen.

§ 2.

Naar Fremmede uberettiget drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, kunne de anholdes tilligemed førende Fartøj, Baad og Fiskeredskaber og strax stilles for vedkommende Politidommer, der har at tiltale dem under en offentlig Politifag. Hvis ej anden Sikkerhed for den idømte Bøde stilles, forbliver det anholdte Fartøj og Redskab under Beslag, indtil Sagen er endt.

§ 3.

Ligesom det hidtil er indrommet svenske Undersaatter at fiske paa dansk Søterritorium i Drefund, ved Møens Østkyst og ved Bornholm, saaledes skal Fiskeri her lige med Danske ifølge denne Lov fremdeles være dem tilladt, dog kun i 5 Aar fra dens Udgivelse at regne, med mindre der forinden Udlobet af denne Tidssfrist mellem den danske og svenske Regjering afluttes traktatmæssig Overenskomst om lige Indrømmelse for danske Fiskere under Sverig.

§ 4.

Paa det foran i § 1 betegnede Søterritorium er Fiskeriet med de i denne Lov fastsatte Begrændsninger iøvrigt frit for alle danske Undersaatter overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeri ifølge lovlig Adkomst alt bestaar eller senere maatte erhverves.